



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 34/24
25.1.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Милимира Лукића, председника већа, судија Оливере Анђелковић и Маје Илић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због продуженог кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика (КЗ) и др., одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Радислава Маравића, изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани К.бр.31/21 од 13.11.2023. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП), дана **25.01.2024. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Радислава Маравића и пресуда Основног суда у Великој Плани К.бр.31/21 од 13.11.2023. године, се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К.бр.31/21 од 13.11.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништво у продуженом трајању из члана 206 став 1 у вези са чланом 61 КЗ, кривичног дела крађе из члана 203 став 1 КЗ и кривичног дела неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, па му је суд за кривично дело из става I, на основу члана 4, 42, 45 и 206 став 1 у вези са чланом 61 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од 2 (две) године и 4 (четири) месеца, а за кривично дело из става II, на основу члана 4, 42, 45 и 203 став 1 КЗ, утврдио му казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, док му је за кривично дело из става II, на основу члана 4, 42, 45 и 348 став 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци, па га је на основу члана 4, 42, 45, 60, 206 став 1 у вези са чланом 61 КЗ, члана 203 став 1 КЗ и

члана 348 став 1 КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се има урачунати време проведено у задржавању по решењу ЛС-216/20 од 28.09.2020. године од 17:30 часова, када је лишен слободе, до 30.09.2020. године, а која ће се издржавати по правноснажности пресуде у Заводу за извршење кривичних санкција. На основу члана 42, 50 и 348 став 1 КЗ окривљени је осуђен и на новчану казну у одређеном износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, с тим што је окривљени упозорен да ће, уколико не плати новчану казну у одређеном року, иста бити замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 (хиљадудинара) новчане казне бити одређен 1 (један) дан казне затвора, с тим што казна не може да буде дужа од 6 месеци. Ако окривљени плати само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, а ако исплати остатак извршења казне затвора ће се обуставити. Надаље, наведеном пресудом оштећене ББ, ВВ и ГГ су за остваривање имовинско-правног захтева упућене на парнични поступак. На основу члана 87 КЗ према окривљеном АА изречена је и мера безбедности одузимања предмета и то: једне ловачке пушке марке ТОЗ 63, калибра 16 мм, фабричког броја ..., у деловима, једног пиштоља марке "Browning", фабричког броја ..., са два оквира и 15 метака калибра 9 мм и футроле, пиштоља марке "ЦЗ", тип М-70, фабричког броја ..., калибра 7,65 мм, са два оквира и 13 метака калибра 7,65 мм и кожне футроле, фармерице плаве боје "RNR Jeans", мушке јакне црне боје са капуљачом и етикетом "Gipsy", црне мушке јакне са капуљачом и крзном марке "Canda", патика кожних црне боје "Reebok" број 44,5, патика кожних црне боје "Adidas" број 44, мобилног телефона марке "Samsung", ИМЕИ ... са СИМ картицом број ..., све према потврди о привремено одузетим предметима ПС Велика Плана од 28.09.2020. године. Једна ловачка пушка у деловима марке ТОЗ 63, калибра 16 мм, фабричког броја ... и један пиштољ марке "Browning", фабричког броја ..., са два оквира и 15 метака калибра 9 мм и футролом, се имају вратити наследницама ДД, бившег из..., ако постоје услови у складу са прописима. Окривљени АА је наведеном пресудом обавезан да плати трошкове судског паушала у износу од 5.000,00 динара, као и трошкове поступка у износу од 83.690,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, у корист рачуна Основног суда у Великој Плани, а такође окривљени је обавезан да ОЈТ Велика Плана плати трошкове кривичног поступка у износу од 65.250,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени АА је такође обавезан првостепеном пресудом да оштећенима ВВ и ББ плати трошкове кривичног поступка у укупном износу од 243.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Радислав Маравић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, због погрешно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији и других одлука, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважавањем жалбе браниоца побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за кривична дела за која се терети, односно да га осуди на блажу јединствену казну или да укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж.бр.36/24 од 15.01.2024. године предложио да се жалба браниоца окривљеног АА,

адвоката Радислава Маравића, одбије као неоснована и да се првостепена пресуда потврди у целости.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Радислава Маравића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, па је размотривши списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у изјављеној жалби, те је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

– жалба је неоснована.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка на које се указује жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Радислава Маравића, будући да је првостепени суд дао јасне и аргументоване разлоге о свим одлучним чињеницама у конкретној кривичноправној ствари, при чему је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење побијане пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама, из којих се поуздано закључује да је окривљени АА извршио кривична дела разбојништво у продуженом трајању из члана 206 став 1 у вези са чланом 61 КЗ, кривично дело крађа из члана 203 став 1 КЗ и кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, као и радње које је предузео приликом извршења истих.

Поред тога, првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених доказа, ближе означених у образложењу ожалбене пресуде, а у склопу изведених доказа, правилно утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине објективна обележја кривичних дела разбојништво у продуженом трајању из члана 206 став 1 у вези са чланом 61 КЗ, кривично дело крађа из члана 203 став 1 КЗ и кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, тако и околности које се тичу односа окривљеног према извршеним кривичним делима, о чему су дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, при чему је супротно жалбеним наводима, побијана пресуда јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама, из којих се поуздано закључује да је извршилац предузео противправне радње које су у закону одређене као кривична дела за која је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, док се из наведених разлога у образложењу пресуде види који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд ценио изведене доказе, а што је у складу са садржином доказа на којима се заснива првостепена пресуда, па се неосновано изјављеном жалбом истиче супротно.

По налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је потпуно и правилно утврдио чињенично стање онако како је наведено у изреци првостепене пресуде, делимично на основу одбране окривљеног АА, тако и на основу осталих

изведених доказа током поступка и то како исказа испитаних сведока, тако и на основу писане документације, коју је првостепени суд детаљно интерпретирао, анализирао и ценио, при чему је дао јасне и довољне разлоге, из којих је поједине доказе прихватио, а поједине доказе није прихватио и у ком делу.

По оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд ценио и прихватио одбрану окривљеног АА, у делу где је признао извршење кривичног дела разбојништво у продуженом трајању из члана 206 став 1 у вези са чланом 61 КЗ, извршено на штету продавнице ВП "...", приликом саслушања у полицији у ПС Велика Плана на записнику од 28.09.2020. године, када је на детаљан, јасан и прецизан начин описао извршење наведеног кривичног дела, а одбрана окривљеног је у овом делу потврђена видео снимком са сигурносне камере, из ког је утврђено да је дана 13.09.2020. године у наведену продавницу ушао окривљени, обучен у фармерке и црну јакну, са капуљачом на глави и маском на лицу и рукавицама, те да му је од стране раднице у продавници, ВВ, у торбу коју је носио са собом стављен новац. Оштећена ВВ је потврдила да је дана 13.09.2020. године радила у продавници број ... у ..., на углу улица ... и ..., да је по уласку у продавницу, окривљени чије лице је било покривено маском, уперио пиштољ који је држао у руци, у њеном правцу и захтевао да му што брже преда све паре, што је она и учинила, након чега се окривљени удаљио из продавнице, при чему је одбрана окривљеног и исказ оштећене да је окривљени спорном приликом имао пиштољ код себе, потврђена и потврдом о привремено одузетим предметима, на основу које је од окривљеног одузет пиштољ марке "ЦЗ" М-70, фабрички број ..., калибра 7,65 мм, који је пронађен приликом претреса домаћинства у ходнику куће на комоди, у футроли са два оквира и муницијом и за које оружје је вештачењем од старне НЦКФ утврђено да је функционално исправно и да представља оружје у смислу Закона о оружју и муницији.

Такође, одбрана окривљеног АА потврђена је и снимком са видео-камере из предметне продавнице, из ког произлази да је дана 23.09.2020. године, на спољашњој камери испред улаза у продавницу ВП "...", уочен улазак у црно обученог човека са капуљачом на глави, који у руци држи пиштољ. Сведок ВВ, која је у продавници била присутна и дана 23.09.2020. године, запазила је улазак окривљеног и схватила да се ради о истом лицу који је дана 13.09.2020. године одузео новац из продавнице док је она била за касом, због чега се склонила у магацин, потврђујући при том изјаву колегинице ББ, оштећене, у погледу дешавања пре и непосредно након што је окривљени ушао у продавницу и то да је окривљени по уласку у радњу, са пиштољем у руци захтевао предају новца, а да му је ББ предала новац из касе.

У погледу висине причињене штете ВП "...", правилно је првостепени суд исту утврдио на основу исказа представника оштећеног предузећа и то да је први пут дана 13.09.2020. године, из продавнице одузет новац у износу од 124.300,00 динара, а други пут, дана 23.09.2020. године одузето је 48.120,00 динара.

Надаље, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, правилно је поступио првостепени суд када није прихватио одбрану окривљеног АА у делу где је негирао извршење кривичног дела крађа из члана 203 став 1 КЗ и кривичног дела неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, наводећи да му је власник пушке марке ТОЗ 63, калибра 16 мм

и пиштоља са муницијом, које оружје су овлашћена службена лица ПС Велика Плана пронашли у његовој породичној кући и од њега одузели, ДД, кога зна под надимком "...", ово оружје дао годину дана раније како би исто однео на поправку. Ово из разлога јер је правилно првостепени суд ценио и прихватио исказ оштећене ГГ која је испитана у својству сведока и која је у свом исказу детаљно објаснила да је почетком августа, пред смрт оца ДД, била присутна у његовом друштву, када је њен отац у сандук ставио пушку, којом приликом је видела да се у сандуку већ налази футрола у којој је био пиштољ, те да јој није познато да је њен отац некеме давао оружје ради поправке. Такође, сведок ГГ је објаснила да је кључ од сандука био на њему, те да је било тешко откључати сандук кључем, а да је сандук затекла разваљен.

Надаље, окривљени АА је у својој одбрани навео да му је предметно оружје донео ДД лично, и то пушку ради поправке кундака, пиштољ јер је био неисправан, што је према правилном налажењу првостепеног суда у супротности и са исказом оштећене ГГ, која је навела да је њен отац ДД хтео пред смрт да обезбеди оружје на једном месту и да њу упозна где се то оружје налази, што је и учинио. Оваква одбрана окривљеног је нелогична будући да окривљени није доставио какав доказ да је оружје предао на поправку. Ово тим пре што по правилном налажењу првостепеног суда Закон о оружју и муницији прописује да се оружје ради оправке даје искључиво овлашћеном сервисеру, што оружар свакако јесте уколико је тако регистрован, а окривљени је навео да је наручио кундак, при чему није доставио доказ за такву своју тврдњу, нити податке за оружара, те је у овом делу правилно првостепени суд одбрану окривљеног оценио на начин да је иста срачуната на избегавање кривице окривљеног за извршено кривично дело. Надаље, правилно је првостепени суд ценио и исказе сведока ЂЂ и ЕЕ, родитеља окривљеног АА, налазећи да су њихови искази срачунати на пружање помоћи окривљеном у циљу избегавања или бар умањења кривице, а за шта је првостепени суд дао јасне разлоге у образложењу побијане пресуде на страни 11.

Имајући у виду да је окривљени АА познавао ДД и његову кућу, очигледно и оружје које је овај поседовао, при чему је код окривљеног предметно оружје пронађено у помоћној згради, у домаћинству у коме живи, а како то произлази из извештаја о форензичком прегледу лица места и криминалистичко-техничке документације, да се притом ради о оружју за које је вештачењем НЦКФ утврђено да је исто ватрено оружје које је функционално исправно као и муниција, чиме је оповргнута одбрана окривљеног у делу где тврди да је пиштољ неисправан, то и по оцени овог суда све наведено указује да је окривљени АА неовлашћено држао предметно оружје а у смислу кривичног дела неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ.

Ако се уз све наведено има у виду да је сведок ГГ у свом исказу детаљно описала где се налазило оружје њеног оца, када га је одложио у сандук, чему је и сама присуствовала, да јој није познато да је њен отац оружје давао некеме ради поправке, као и да је спорном приликом сандук затекла разваљен и испражњен од оружја, с тим што је објаснила и да се кључ од сандука налазио на њему, и да се сандук уз помоћ кључа тешко откључавао (не и да то није било могуће), правилан је закључак првостепеног суда да се у радњама окривљеног АА стичу и обележја бића кривичног дела крађе из члана 203 став 1 КЗ, а не кривичног дела тешка крађа на шта се указује жалбом браниоца окривљеног што би кривично правни положај окривљеног у

конкретном случају учинило тежим, а изведеним доказима није утврђено.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја бића кривичног дела разбојништво у продуженом трајању из члана 206 став 1 у вези са чланом 61 КЗ, кривичног дела крађе из члана 203 став 1 КЗ и кривичног дела неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде, правилно закључивши да је окривљени предметна кривична дела, и то свако од кривичних дела за која је оглашен кривим понаособ, извршио са директним умишљајем, о чему су у образложењу побијане пресуде дати детаљнији разлози.

Стога су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се првостепена пресуда побија због повреде кривичног закона, оцењени и одбијени као неосновани.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба неоснована.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју је ваљало изрећи окривљеном, правилно ценио све олакшавајуће и отежавајуће околности из члана 54 КЗ, које стоје на страни окривљеног АА, па је тако од олакшавајућих околности ценио признање окривљеног, протек времена од учињеног кривичног дела, држање окривљеног током поступка, околност да је оштећеног ВП "...” обештетити, накнадивши новчани износ који је одузео и да се оштећени нису придружили кривичном гоњењу, нити истакли имовинско-правни захтев, године живота окривљеног, околност да се у међувремену запослио, као и одређене здравствене проблеме везане за психичко стање окривљеног, породичне прилике окривљеног и то болест оца, док је као отежавајућу околност ценио осуђиваност окривљеног, па му је правилно утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело разбојништво у продуженом трајању из члана 206 став 1 у вези са чланом 61 КЗ казну затвора у трајању од 2 (две) године и 4 (четири) месеца, за кривично дело крађа из члана 203 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, а за кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци и новчану казну у износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и новчану казну у износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара, у коју казну затвора му се урачунава време проведено у задржавању у смислу члана 63 КЗ, како је то ближе описано у изреци првостепене пресуде.

По оцени Апелационог суда у Београду, изречене казна затвора и новчана казна, по врсти и висини како је то одређено првостепеном пресудом, сразмерне су тежини извршених кривичних дела и степену кривице окривљеног, исте су нужне и довољне за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду да је првостепени суд свим утврђеним околностима, како олакшавајућим, тако и отежавајућим, на страни окривљеног АА дао адекватан значај, то су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног, којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је првостепени суд морао дати већи значај олакшавајућим околностима на страни окривљеног због чега га је било нужно блаже казнити, оцењени су и одбијени као неосновани.

Жалбени наводи браниоца окривљеног којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се предлаже одмеравање блаже казне, оцењени су као неосновани, будући да је правилно првостепени суд имао у виду и ценио законом прописане казне за кривична дела за која је окривљени оглашен кривим побијаном пресудом, те постојање свих напред наведених олакшавајућих и отежавајућих околности, које и по оцени овог суда не оправдавају изрицање блаже казне окривљеном, при чему се у изјављеној жалби браниоца окривљеног не указује на постојање које друге олакшавајуће околности које би евентуално исходовале изрицање блаже казне.

Правилно је првостепени суд на основу члана 258 ЗКП, оштећене ББ, ВВ и ГГ упутио на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева, будући да подаци овог кривичног поступка не пружају поуздан основ ни за потпуно, ни за делимично пресуђење о овим захтевима који нису ни опредељени.

Правилно је првостепени суд на основу члана 87 КЗ према окривљеном АА изрекао и меру безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

У погледу трошкова кривичног поступка и судског пашала насталих током трајања овог кривичног поступка, правилно је првостепени суд обавезао окривљеног на плаћање истих, имајући у виду стварне трошкове настале током овог кривичног поступка, с једне стране и личне прилике окривљеног, са друге стране и то да је окривљени нежењен, да је радно способан, да је запослен, па не постоји бојазан да би плаћањем трошкова кривичног поступка и судског пашала била доведена у питање његова или егзистенција лица која је по закону дужан да издржава.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

